

(/)

🏠 (/)

> Biografier, erindringer (<https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60>)

> Bøger (<https://www.historie-online.dk/boger>)

> Anmeldelser (<https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5>) > Insider



← Forrige artikel (<https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/peter-sabroe>)

Insider

Kategori: Anmeldelser

Visninger: 297

Del artikel: **f** ([https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=https://www.historie-](https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/insider)

[online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/insider](https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/insider)) **t**

(<https://twitter.com/home?status=>. Aktiviteten kan ses på [\[online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/insider\]\(https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/insider\)\) **in**](https://www.historie-</p></div><div data-bbox=)

([\[online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/insider&title=\]\(https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/insider&title=\)\)](http://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=https://www.historie-</p></div><div data-bbox=)

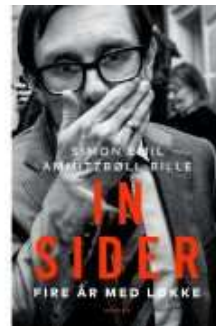
Simon Emil Ammitzbøll-Bille

Insider. Fire år med Løkke

Forlaget people's, 270 sider, 299,95 kr.

Indenfor murene

Simon Emil Ammitzbøll-Billes bog afslører sider af magten, der på mange måder er ubehagelig læsning herunder Lars Løkke's "magten for enhver pris". Men også Dansk Folkepartis djævelske spil båret af det isnende forhold mellem forfatteren og Kristian Thulesen Dahl. Den giver også et interessant billede af, hvordan forhandlingssituationer ofte er et mummespil og af den dyre pris, folketingspolitikere kan komme til at betale helbredsmæssigt.



Af Erik Ingemann Sørensen

Det var alarmerende 'breaking news', da forsvarsminister Jacob Ellemann lod forstå, at han var tvunget til at tage en længere pause fra den politiske arena. Endnu mere alarmerende var det, at adskillige andre MF'ere kunne berette, at også de havde måttet trække stikket på grund af det høje arbejdspress. Simon Emil Ammitzbøll-Bille skriver i sin bog om en oplevelse på et pressemøde: "Jeg får hjertebanken og kan mærke, at min puls stiger. For at sige det ærligt, så ved jeg nærmest ikke, hvor jeg er. Jeg ved helt sikkert ikke, hvad vi taler om. Det er, som om jeg slet ikke hører de spørgsmål og svar, der udveksles mellem journalister og mine ministerkolleger..." (s.255). Og så er en vis person løs i Laksegade for nu at sige det lige ud.



Simon Emil Ammitzbøll – Bille i valgkampen 2015 sammen med Mette Boch og Anders Samuelsen. (Billederne i denne anmeldelse er venligst stillet til rådighed fra Simon Emils Facebook-sider)

Ved folketingsvalget den 18. juni 2015 erobrede Liberal Alliance (LA) fire nye mandater og blev med i alt 13 medlemmer folketingets femte største parti og tredje største borgerlige parti (DF det største med 37 og Venstre med 34 mandater) – dobbelt så store som de konservative med 3,4 % af stemmerne. Simon Emil Ammitzbøll-Bille havde i 2008 forladt de radikale. I en noget usikker situation for både ham og Anders Samuelsen fra Liberal Alliance fandt de to sammen: "Hvis vi slår os sammen, kan det være, vi kan komme i Folketinget", lokede Anders. Det blev til flere telefonsamtaler og et enkelt møde, der

foregik i direktørlejligheden i DGI-byen i København. Han havde Liberal Alliances landsformand, Leif Mikkelsen, og partiets storsponser, Lars Seier, med. Jeg mødte op sammen med Borgerligt Centrums næstformand, Amalie Lyhne. Vi fandt ud af, at vi var enige om det meste. Så hvorfor ikke slå os sammen? Og kort efter var jeg politisk ordfører for Liberal Alliance og året efter også gruppeformand..." (s.14).

Stikpiller er der mange af i denne personlige fortælling. Som her: "Først blev vi latterliggjort. Så måtte de erkende, at vi alligevel løftede partiet tilbage på Christiansborg. Henrik Qvortrup måtte endda æde en hat i Go 'morgen Danmark på TV2 efter folketingsvalget i 2011, mens Peter Mogensen og Michael Kristiansen måtte sidde med dumme-ører på News." (s.14f.).

Udover at give læseren et kvalificeret billede af livet indenfor murene på Christiansborg skal det yderligere understreges, at Simon Emil Ammitzbøll-Bille skriver på et fornemt dansk med elegant anvendelse af sprogets utallige muligheder. Han kan tillade sig at bruge historisk præsens – hvad han i særdeleshed gør – noget der i den grad fremmer læselysten. Og spændingen når forhandlingerne bliver intense, når de beskidte kneb træder i forgrunden, og når der med lynets hast findes på modtræk mod diverse modstandere, blandt hvilke Kristian Thulesen Dahl fra DF indtager en lidet flatterende førsteplads. Dog i skarp konkurrence med andre – også indenfor egne rækker.

Øvelse gør som bekendt mester, og øvelse skulle der til, før medlemmerne af LA blev fortrolige med spillets regler eller rettere systematik. Dette spil er dansk politiks tumling, Lars Løkke Rasmussen, en mester i at beherske, hvilket man oplever igen og igen bogen igennem. Og rent umiddelbart fremstår han ikke altid i en sympatisk udgave, selvom forfatteren også anerkender hans politiske begavelse. Bogens undertitel mere end antyder, at der er en sort hånd, der hele tiden trækker i trådene: "Fire år med Løkke". Den første erfaring er da også, at LA trods indædt modstand mod, at Pia Kjærsgaard skulle blive Folketingets nye formand, ender med at måtte stemme for. I troen på at få en af partiets mærkesager igennem: lettelse i topskatten. Men de bliver snydt. Af Lars Løkke. Og af DF.

Dagen efter valget samles toppen og toprådgiverne i LA på Børsen. Partiets økonomiske dynamo, Lars Seier Christensen leverer en vidunderlig bemærkning om skattelettelse: "Jeg har sgu ikke postet 10 – 15 millioner i projektet for at få lettelse i bunden". "Hele rummet flækker af grin".

En afslørende middag i Nyhavn

Valget i 2015 var på flere måder interessant. Statsminister Helle Thorning måtte træde tilbage, Venstre tabte 13 mandater, de konservative blev Folketingets mindste parti med ved tabet af to mandater, SF og de radikale mistede hver ni. En ganske mærkværdig parlamentarisk situation. Den helt store sejrherre var Dansk Folkeparti med en mandatgevinst på 15 til nu 37 mandater, hvorved det nu var landets største borgerlige parti. Så begyndte Lars Løkke med det, han nok er den fremmeste til i det politiske landskab: skaktrækkene.

Ét af disse var at invitere Simon Emil A. og Anders Samuelsen til middag i hans bolig i Nyhavn. En middag også Statsministeriets departementschef deltager i. LA vil gerne i regering. Men det vil Løkke ikke være med til. Heller ikke DF skulle med. "Han vil have de gode gamle dage fra VK-regeringens tid igen. Og når de konservative nu er nedsmeltet til en ikke-regeringsduelig størrelse, må Venstre tage magten selv." (s.25f.).

Nu måtte de to topfigurer lære det politiske spil på den hårde måde.

Forfatteren noterer tørt: "Løkke har slet ikke opdaget, at han ikke har vundet valget. Det er DF og LA, der har vundet det for ham. De to "nye" blå partier har nu 50 mandater tilsammen, mens de to gamle VK-partier kun har 40. Anders og jeg kan godt mærke, at det ikke er gået op for den kommende statsminister..." (s.26). Hvorefter de forklarer Løkke, at de vil have topskattelettelse. Det blev til endnu et møde i Nyhavn, og topskatten kommer med i regeringsprogrammet med en sænkning på 5%. Afsluttende om denne første aftale med Lars Løkke skriver forfatteren: "Anders og jeg går sammen fra Løkke. Nede på gaden krammer vi. Det går godt. Gode tider venter for vores parti. Tror vi." (s.29). Netop dette "tror vi" er karakteristisk for Løkkes ageren. Han 'pleaser' hellere end gerne, hvis han kan få gevinst på kontoen. Hvilket er noget ganske andet end at garantere. Det er den mand, der, som Simon Emil ser ham, står i spidsen for landet frem til det fatale Folketingsvalg i, hvor LA næsten udslettes. Når den første del af bogen fylder i min anmeldelse, hænger det sammen med, at det rent faktisk lykkes for

Simon Emil Ammitzbøll at påvise de grundlæggende problemer, der skulle kendetegne folketingsperioden. Også karakteriseret af bemærkningen om Løkke og DF: "Han vil ikke provokere Dansk Folkeparti. Alle ved, at de er mere ømskindede end en solskoldet baby." (s.27). En vidunderlig sylespids kommentar der, set i den videre udvikling afslører Thuesen Dahls løngange. Hamrende dygtig, men med en arrogance og afsky der er mere end almindeligt ubehagelig for samarbejdssøgende politikere fra andre partier.

Ou est la femme? – eller rettere: Ou est la banque

Det klassiske udtryk om, hvem der står bag, er - især for LA's vedkommende – erstattet af spørgsmålet om banken. Bogen igennem optræder rigmanden Lars Seier som den store pengetank. Vi så det ved valget, og Ammitzbøll-Bille tager det op flere gange undervejs i bogen. Finansmanden og milliardæren Lars Seier lægger suite til, når der holdes valgaftener. En suite på hovedstadens fornemste hotel: d'Angleterre, hvor der serveres den dyreste champagne og ægte kaviar. Men også når der ferieres i Skagen tropper milliardæren op. Og når man nu pumper penge i partiet, ja, så må der være noget til gengæld. Det er helt klart, at han forlanger indflydelse på den politik, LA melder ud med. Seier er yderst skeptisk overfor den europæiske union, så da man samme år, som valget til Folketinget fandt sted, også skal stemme om det såkaldte retsforbehold, gik han i brechen for, at LA skulle stå for et klart nej. Det blev den officielle LA-politik. Dog ikke for Ammitzbøll-Bille, der på afstemningsdagen satte sit kryds ved ja. Det ændrer dog intet, idet valgets tale bliver et klart nej.

Nu ventede der helt andre forhandlinger: en ny regeringsdannelse.



VLAK-regeringen

Naturligvis ligger bogens centrale del i regeringsdannelsen og tiden som minister. Løkkes ét parti-regering kørte efterhånden fast. Det får vi et fremragende indblik i – båret af Lars Løkkes mantra: statsminister for enhver pris. Han får både LA og de konservative med. DF med de mange mandater står fortsat på sidelinjen og analyserer. Det skulle senere vise sig at blive banesåret med et totalt nederlag for Thuesen Dahl. Simon Emil tager læseren med helt ind i maskinrummet, hvor han iskoldt afslører – ikke alene spillet om magten, men sandelig også de efterhånden mange genvordigheder. Her er der især tre faktorer, der spiller en rolle: Lars Løkkes iskolde analyser og handlen, DF's ageren samt de interne stridigheder i LA. Her er det især Henrik Dahl, der står for skud med hans udgave af nationalkonservatismen. Jeg skal ikke her lave en spoiler. Læserne skal selv have lov til at opdage det barokke, der foregik både på Christiansborg og i ministerkontorerne. Simon Emil bliver indenrigs- og økonomiminister og har mere end rigeligt at se til, hvilket måske huskes fra indledningen, Men inden han blev minister, mister han sin mand til kræften, hvad han er hudløs ærlig omkring. Det er en af bogens mest gribende fortællinger. Midt i smerten formår han at holde en dybt personlig tale ved ægteemandens kiste. Men så kan han ikke mere – sorgen og tabet sender ham til tælling. Varmen og omsorgen fra de nærmeste, sympatien der strømmer ham i møde, blomsterhavet, alt dette er med til at få ham på fode igen. Smukt er det – meget smukt. Og stærkt. Ganske uventet (måske) kommer det til et vendepunkt året efter, da han gifter sig med sin gamle veninde Kristine Bille. Og i maj 2018 får de deres datter og i 2020 endnu en datter. På dette tidspunkt er det for længst slut med LA.

Det er der flere forklaringer på. De interne stridigheder, Samuelsens evne til at klatre højt op i et træ, hvorfra han nægter at komme ned. Medmindre man opfylder hans ultimative krav. Det er denne "træsyege", der igen og igen kaster et komisk skær over udenrigsministeren. En post han mener, blev bestredet af den dygtigste og mest vidende person gennem århundreder. Tåkrummende er det, som med så mange andre personer, der bogen igennem tages under behandling. Lars Løkkes mislykkede forsøg på at lade rødvin gøre modparten mør, hans råben og skrigen, da LA ikke gider tale med ham, Thuesen Dahls infantile markering af sin egen persons vigtighed ved altid at komme for sent. Op til flere timer, skriver forfatteren. Krabasken rammer Henrik Dahl hårdt. Til gengæld er Simon Emil Ammitzbøll-Bille ikke bleg for at påpege de steder, hvor han selv svigtede – eller bare ikke var dygtig nok til at læse spillet og så agere efter kolde beregninger. Måske er det denne manglende evne, der spiller en afgørende rolle for, at han kan finde roen i sit indre og komme videre oven på den chokerende nedsmeltning af Liberal Alliance ved valget i 2019, hvor de må vinke farvel til ni mandater, så de sad tilbage med blot fire. Det var ganske markant, at Anders Samuelsen røg ud. Simon Bille klarede sig igennem. Men godt nok vingeskudt. Resten af historien er velkendt.

Det er en mesterlig godt skrevet bog, der afslører sider af dansk politik, man ikke rigtigt havde forestillet sig. Simon Emil Ammitzbøll – Bille skal have en stor tak for at tage os med ind i magtens cirkler.



Dette opstillede billede fra 2015 blev fire år senere til de barske realiteter.

[Historie-online.dk, den 1. marts 2023]

← Forrige artikel (<https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/peter-sabroe>)

SE RELATEREDE ARTIKLER



**NAZILÆGEN JOSEF MENGELE
- LIV OG FORBRYDELSE**

(<https://www.historie-online.dk/boger/nazilaegen-josef-mengele-liv-og-forbrydelse>)



ET DIPLOMATISK LIV

(<https://www.historie-online.dk/boger/anmeldelser-5-5/biografier-erindringer-60-60/et->